

Sygn. akt III W 1555/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Monika Suhecka

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2015 r.

sprawy:

J. P.

urodz. (...) w W.

syna C., E. z domu W.

obwinionego o to, że:

w dniu 24 lutego 2014 roku o godz. 07:45 w W., woj. (...), przy ul. (...), kierując pojazdem marki T. o nr. rej. (...), na odcinku drogi o dopuszczalnej prędkości jazdy 50 km/h poruszał się z prędkością 84 km/h,

tj. za wykroczenie z art. 92a k.w.

I. obwinionego J. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 92a k.w. i za czyn ten na podstawie art. 92a k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 zł (trzysta złotych);

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt III W 1555/14

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lutego 2014r. obwiniony J. P. kierując pojazdem marki T. o nr rej. (...) poruszał się w W. ulicą (...) w kierunku Placu (...) na obszarze zabudowanym, gdzie dopuszczalna prędkość wynosiła 50 km/h. Obwiniony jadąc drogą dwupasmową, lewym pasem ruchu przekroczył dozwoloną prędkość poruszając się z prędkością 84 km/h. Prędkość pojazdu kierowanego przez obwinionego została zmierzona przez pełniącego w tym miejscu służbę funkcjonariusza policji P. Ł. przy pomocy laserowego przyrządu do pomiaru prędkości (...) o nr fabrycznym (...). Powyższe urządzenie posiadało ważne do dnia 31 grudnia 2014r. świadectwo legalizacji ponownej wydane przez Dyrektora (...) w K. i spełniało wymagania rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 listopada 2007r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych. W związku ze stwierdzonym wykroczeniem funkcjonariusz Policji P. Ł. dokonał zatrzymania pojazdu obwinionego i przedstawił

przyczynę zatrzymania informując o przekroczeniu prędkości . Okazał także obwinionemu na urządzeniu wynik pomiaru prędkości jego pojazdu . Obwiniony odmówił przyjęcia mandatu i zaprzeczając przekroczeniu prędkości wskazał, że poruszał się w kolumnie samochodów .

Dowód:

notatka urzędowa z dnia 24.02.2014r./k- 2/

świadcstwo legalizacji ponownej/k- 49/

zeznania świadka P. Ł. /k- 16- 17, 57/

częściowe wyjaśnienia obwinionego J. P. /k- 5, 15-16, 56/

Obwiniony J. P. na całym etapie prowadzonego postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Obwiniony wskazał, że jechał pojazdem marki T. o nr rej. (...) w kolumnie samochodów, lewym pasem, a Policjant przepuścił wszystkich i tylko jego zatrzymał . W trakcie jazdy nie spoglądał na prędkościomierz i nie wie z jaką prędkością się poruszał, ale w momencie gdy Policjant wyciągnął „lizaka” jechał z prędkością 45 km/h . Podał, że zauważył Policjanta z odległości 50-70 metrów, że wynik pomiaru prędkości został mu okazany , a Policjant wskazał, że jest to pomiar prędkości jego pojazdu.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadto zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina obwinionego J. P.co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują zeznania świadka P. Ł., dokument w postaci notatki urzędowej z dnia 24.02.2014r., świadectwo legalizacji ponownej, oraz częściowe wyjaśnienia obwinionego J. P.. Bezsprzeczne jest to, że obwiniony poruszał się pojazdem marki T.o nr rej. (...)ulicą (...)w kierunku Placu (...)na obszarze zabudowanym , że na tym odcinku drogi funkcjonariusz Policji P. Ł.dokonywał pomiaru prędkości pojazdu przy pomocy laserowego miernika prędkości (...)o nr fabrycznym (...)oraz że obwiniony został zatrzymany przez funkcjonariusza Policji P. Ł., który okazał mu wynik pomiaru prędkości wskazujący na 84km/h . Powyższe wynika zarówno z zeznań świadka P. Ł.jak i wyjaśnień obwinionego . Wobec zakwestionowania przez obwinionego J. P.prawidłowości wykonania pomiaru prędkości oraz tego, że ów pomiar dotyczył pojazdu kierowanego przez obwinionego kluczowym dowodem w sprawie były zeznania świadka P. Ł., sporządzona przez niego notatka urzędowa oraz uzyskane w toku ponownego rozpoznania sprawy świadectwo legalizacji ponownej oraz instrukcja obsługi laserowego miernika prędkości (...)o nr fabrycznym (...). Jak wynika z zeznań świadka P. Ł.po dokonaniu pomiaru prędkości i stwierdzeniu naruszenia przez obwinionego zasad ruchu drogowego zareagował natychmiast zatrzymując pojazd i informując o przyczynie kontroli wskazał na czym polegało naruszenie przepisów ustawy prawo o ruchu drogowym oraz okazał obwinionemu wynik pomiaru pojazdu- 84km/h. Świadek P. Ł.słuchany dwukrotnie przed sądem kategorycznie stwierdził, iż zmierzona przez niego prędkość dotyczyła pojazdu obwinionego. Świadek wskazał urządzenie , którym dokonywał pomiaru, sposób wykonywania pomiaru i jego wynik . Szczegółowo opisał także zasady działania tego urządzenia podając, że w celu wykonywania pomiarów prędkości pojazdów przy pomocy laserowego miernika prędkości w sposób prawidłowy przechodził specjalne szkolenie w Szkole Policji w K.. Zeznał , że w laserowym mierniku prędkości znajdują się przyrządy celownicze i wiązka laseru jest wypuszczana na konkretny pojazd . Podał także, że w celu wykonania pomiaru może wybrać dowolny pojazd i nie ma żadnego znaczenia czy pojazd ten jedzie w kolumnie pojazdów oraz że nie ma możliwości by był to wynik innego pojazdu, nawet jeśli jedzie on w kolumnie. Jak zeznał świadek P. Ł.urządzenie, którym wykonał pomiar prędkości pojazdu obwinionego ma zasięg do kilometra i wypuszcza wiązkę laseru kierując ją na konkretny pojazd , może dokonać pomiaru prędkości tylko jednego pojazdu i nie ma możliwości mierzenia jednocześnie dwóch lub więcej pojazdów . Świadek podał, że jeżeli jedzie kolumna pojazdów można wybrać dowolny pojazd z tej kolumny i kategorycznie wskazał, że nie jest możliwe by była to prędkość innego pojazdu. Zeznania świadka są logiczne, spójne, poparte notatką urzędową i częściowo także wyjaśnieniami samego obwinionego. Nadto zeznania świadka P. Ł.w zakresie w jaki opisał on obsługę i sposób wykonywania pomiarów laserowym miernikiem prędkości znajdują także potwierdzenie w instrukcji obsługi tego urządzenia , zgodnie z którą laserowy miernik

prędkości (...) posiada celownik optyczny wspomagający dokładność dokonywanego pomiaru z dużej odległości, celownik ten umożliwia wybór dowolnego celu na drodze niezależnie od liczby pojazdów oraz pasów ruchu / strona 4 instrukcji obsługi / . Na marginesie tylko wskazać także należy, że zgodnie z uzyskaną instrukcją obsługi / strona 30-32 / jeśli obiekt porusza się na wprost przyrządu wówczas prędkość zmierzona jest prędkością rzeczywistą tego obiektu, jeżeli zaś pomiaru dokonuje się z pobocza drogi co powoduje powstawanie kąta pomiędzy linią wiązki laserowej a linią ruchu pojazdu to zmierzona prędkość jest niższa niż rzeczywista tzw. efekt cosinusowy, który jest zawsze sprzymierzeńcem kierowcy. Podkreślenia wymaga, że laserowy przyrząd do pomiaru prędkości (...) o nr fabrycznym (...), którym funkcjonariusz Policji P. Ł. dokonał pomiaru prędkości pojazdu obwinionego, posiadał ważne do dnia 31 grudnia 2014r. świadectwo legalizacji ponownej wydane przez Dyrektora (...) Urzędu (...) w K.i jak wynika z treści tego świadectwa przyrząd ten spełniał wymagania obowiązującego w dacie czynu rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 listopada 2007r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych. W kontekście opisanych wyżej dowodów wyjaśnienia obwinionego J. P. w części w jakiej zaprzecza jakoby poruszał się z prędkością 84km/h należy potraktować wyłącznie w kategoriach przyjętej linii obrony.

Obwiniony J. P. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 92 a kw, który stanowi, że kto, prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, podlega karze grzywny. Art. 20 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym stanowi, że prędkość dopuszczalna pojazdu lub zespołu pojazdów na obszarze zabudowanym w godzinach 5⁰⁰-23⁰⁰ wynosi 50 km/h, z zastrzeżeniem ust. 2.

Wymierzając obwinionemu J. P. karę sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się znacznym przekroczeniem dozwolonej prędkości bo aż o 34 km/h a tym samym rażącym naruszeniem przez obwinionego podczas jazdy podstawowej reguły prawa o ruchu drogowym. Okoliczności łagodzących sąd się nie dopatrył.

W ocenie sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny w kwocie 300 złotych jest współmierna do stopnia zawinienia jak i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia zapobiegawcze i wychowawcze cele kary, stopień winy oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy i jego osobowość. Przy wymiarze grzywny sąd baczyl, iż obwiniony prowadzi działalność gospodarczą z czego osiąga dochód w wysokości 2000 złotych i ma możliwości finansowe by orzeczoną grzywnę uiścić. Sąd w oparciu o przepis art. 118 §1i 3 kpw zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w wysokości określonej stosownie do art. 118§ 4 kpw Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia / §1 pkt 1 wskazanego rozporządzenia /. O opłacie orzeczono stosownie do treści art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.